

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-u. 1. sz.
kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-u. tea 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részé-
reillető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Szilágyi és Bánffy.

Pécs 1897. május 20.

(*) Még mindig a pozsonyi eset uralja a politikai helyzetet; pedig már elmúlt harmadnapja, ami bizonyosága annak, hogy az események fölött a közvélemény nem hajlandó hamarosan napirendre térni. A véderő vita és Tisza bukása óta nem volt oly nagy forrongás a pártok, s különösen a függetlenségi párt kebelében, mint most. A párt tagjai ugyan edes keveset törődnek azzal, hogy Bánffy önmagát és pártját kompromittálta; de nem tűrik megtorlás nélkül, amiért kompromittálta magát a miniszteri állást gyermekek féltelmével, kompromittálta a törvényhozást és az egész országot.

Már előre vetik az események árnyékát és a megtorlás eszközeivel tisztában lehetünk. Ugyanis az ellenzék — hisz soha sem lehet az alkalom kedvezőbb — minden áron, az eszközök válogatása nélkül, támadással, tüntetéssel, vagy bármi módon azon lesz, hogy eltávolítsák ezt az ügyetlen, kapaszkodó embert a miniszterelnöki székből. Az a vitarendező bizottság, a melyet a most tárgyalás alatt levő törvényjavaslat alkalmából fog kiküldeni a függetlenségi párt, egyúttal olyan meleg napokat is fog rendezni a nemzet bárójának, a melyekben eddig nem volt része, és a támadásokat mihamarabb megkezdik. Az első alkalom erre az az interpelláció

lesz, a melyet az operaház botrányai miatt már szombatra bejelentettek.

Kedden történt a magyar országgyűlés, tehát az egész ország színe előtt, a legnagyobb nyilvánossággal, hogy Bánffy Dezső bárót, Magyarország ez idő szorint való miniszterelnökét, szemtől-szembe meghazudtolta Szilágyi Dezső, a nemzet képviselőinek választott feje. Az a nagy politikai válság, amely előtt most állunk, ebben a pillanatban ebben a személyes ellentétben lel legszembeötlőbb kifejezést.

Személyi ellentétnek látszik ez, de hátsó tere telve van mély jelentőségű politikai mozzanatokkal. Bánffy b. az ő politikai vakmerőségében a Lloydbeli klub tarokkasztalára hivatkozott. Hej be sokszor dült el az ország legszentebb ügyeinek sorsa ennél a tarokkasztalnál! Tisza Kálmán tarokkasztalát egy híres művész meg is festette, aki annak idején nem is gondolhatott arra, hogy az olajfesték letörülhetetlenségével a Tisza korszakot a maga valóságában megörökítette. Ott kibicel Tisza Kálmán asztalánál — Pulszky Károly, az a Pulszky, akit a dicső utód kormányzata alatt hivatalosan bolondnak deklaráltak, mert az ország pénzeiről nem tudott beszámolni.

Bánffy bárónak is megvan a maga kibice — Nopcsa báró, a m. kir. opera és nemzeti színház intendánsa, aki beállott közvetítőnek, hogy a nemzeti kaszinó rouéinak esinos baletthölgyeket liferáljon.

Ez már aztán több mint sok; erről kelően eikkezni talán csak egy „Pall Mall Gazette“ volna képes.

Bár a napi szenzációk meglehetősen elfásították a közönség idegeit, kínos föltűnést kelt minden körben az a különös leleplezés, a melylyel Müller Katica, a balettkar egyik oszlopos tagjának nyilatkozata szolgált.

Érdekesnek tartjuk reprodukálni magát a nyilatkozatot, mely a legfeketébb világításba helyezi azt a fertőt, amibe az intendáns ur belekeverte hazánk egyetlen műintézetét akkor, midőn éppen a király is idehaza van.

„Az után a vacsora után — ugymond Müller Katica — melyet az intendáns a „Piros cipők“ szerzőinek, kiállítóinak s a főbb közreműködött táncosainak adott, kedve támadt ezeket a chambre separée-ban rendezett souper-kat ismételni; de csupán meghívott kisasszonyokkal és a színházhoz nem tartozó urakkal. Kirendelte tehát Balogh Szidi, Schmeidek Gizella, Láng Celia, Szokolovits Irma és a tizenhét éves Kranmer Ilka és Fuchs Róza kisasszonyokat, hogy jöjjenek a Nemzeti Kaszinóba vacsorálni. A hölgyek, kik ilyenhez szokva nincsenek, szabadkoztak és azt mondták, hogy nincs kellő toalettjük. Erre az intendáns azt felelte, hogy ő csináltat nekik ruhát, csak jöjjenek. A hölgyek látván, hogy a kifogás nem használ, a ruhát el nem fogadták és elmentek. Az

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

S ha majd egyszer

S ha majd egyszer csak kesergés
S lelkifurdalás után,
Vérző szívvel bánatosan
Meggillantasz az utcán:
Nézz reám csak bizalmasan,
Mosolyogj reám édesen . . .
Megismerlek, felkarollak . . .
— Megcsókollak édesem!

— S ha majd némán, szóvalanul
Kis szobámba vezetlek:
Nem kizozlak hűtlen leány,
Veled együtt vezeklek!
Hosszan nézek szép szemedbe,
S te mosolyogsz édesen . . .
Sirunk aztán mind a ketten
Te is — én is édesem!

S hogy ha majd a sok sirástól
Könyben ázik szép szemed . . .
S rám borulva mámorosan
Csókold fel lelkemet . . .
Óh! akkor tudlak szeretni,
Ujból hően, édesen . . .

Megbocsátom minden vétked
Igen! Ugy lesz édesem!

Molnár József.

A nagymama.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Vidám társaság ült a kis lugasban. A poharak gyorsan ürültek, az anekdoták, diák-élmények egymást érték. Mindenkinek volt még valami elmondani valója a vele történtekből. Egyik a Miska kanászról, másik az iskolafogságról beszélt s szönyegre kerültek a gyermekevek minden apróságai.

Most épen egy kurta bajszu fiatalember kezdett élményei elmondásához.

Már jókora kamasz lehettem, mikor kimozdultam kis falunkból, de akkor is csak a legnagyobb kényszerítésre.

Az előtt igen vig életem volt, a korlátlan szabadságot teljességgel élveztem. Hanem egyszerre aztán ünneplőbe öltöztettek, nagyanyám is ünnepelesen terített vállaira egy sarkos nagy kendőt s fölvezetett a falusi rektor elé. Nyakamba akasztott egy himzett oldalú tarisznyát és én iskolás fiu voltam.

De ez még mind hagyján, ebbe csak bele törődtem, sőt annyira vittem, hogy míg

addig Peti kocsis mesélt a táltos lovakról, melyek az ő keze alatt nőttek föl, most már én kezdtem mesélni a hétféjú sárkányról, mire ő a helyzethez képest ijedt arcot vágott s hűségesen ette a sült burgonyát, melynek héját kitüntetéskép nekem adta.

Nem is volt semmi kívánni valóm, nem egyszer néztem mondhatatlan tisztelettel nagyanyámra, mikor az vasárnaponkint a „Szentek hegedűjéből“ sepegve olvasott.

Hanem egyik nyár vége felé oda vetődött valami istentelen uri rokon s nagyanyámmal aztán azt határozták, hogy így tovább nem folytathatom, ha emberré akarok lenni, városba kell mennem.

Ezt tudtomra is adták, mire én kereken kijelentettem, hogy ha erőszakkal nem visznek, nem megyek s sirva borultam nagyanyám nyakába, de ő parancsoló hangon mondá, „annak úgy kell lenni.“

A rokon távozása után furcsa képet öltött az egész ház, nagy piros-fehér kockás ágycihákat szabtak, melyekre nagyanyám megjegyezte, hogy öröm őket nézni, tehát megbecsüljem, mert ezeket magammal fogom vinni.

A helybeli szabó és csizmadia is közre működtek a szükséges dolgok előállításánál s az utóbbi hatalmas szegekkel kivert, bor-

Operaház egyik főhivatalnokai szedte őket össze késő este és három fiakkerben vitte őket fel a Kaszinóba. Elöl hajtatott az intendáns maga, a saját külön fiakkerjében. Reggeli 4 óráig vacsoráltak a hölgyek ott és 9 órakor délelőtt sápadtan, álmosan jöttek a balletpróbára. A ballet többi hölgyei nevettek rajtuk. Én, ki tudtam, hogy ilyesmi nem volt az Operaház balletjének hagyományában, nyíltan megmondtam véleményemet a dologról. Sajnáltam a szegény lányokat, kiket az ilyen kelletlen mulatságra kényszerítenek. Az én kimondott véleményemet besugták az intendánsnak, ki azonnal Olaszországba indult más primaballerinát keresni.

Legfrappánsabb azonban a művésznőnek a következő kijelentése, mely kétségtelessé teszi, minthogy az előadott tények cáfolatot nem tűnnek, hogy az opera élén olyan ember, mint Nopcsa báró, nem maradhat tovább. „Az opera nem műintézet, — mondja végül a művésznő — hanem feyház; a lányok olyanok, mint a rabok; remegnek, ha az intendánst látják; pedig naponkint feljön a balletterembe, ahol nincs mit keresnie és dikciójuk s mondja a lányoknak, hogy ne legyenek bambák, buták — ezek kedvenc szavai — és ha valaki közeledik, legyenek szeretetreméltóak és fogadják el.”

Talán semmi sem jellemzi jobban a mostani rendszer hitványosságát, mint éppen az operai botrány-krónika, mely csak egy olyan miniszterelnök és egy olyan kormányzat alatt történhetett meg, melynek élete maga is az örökös botrányok láncolata. „Szükséges azonban — úgy mond a szentírás — hogy legyenek botrányok, jaj azonban a megbotrányoztatónak!”

Mily magas piedesztálon és az erkölcsi színvonal magaslatán áll ezekhez a mi gentlemanjeinkhez képest a királyi operának elbocsátott első táncosnője, aki ime, azt a súlyos vádat vágja az operaház

intendánsának, a mai kormányrendszer egyik fő kreaturájának a szemébe, hogy azért kell távoznia, mert nem vén, hanem becsületes. A kormányparti képviselők a nagy ur kártyaasztalát emlegetik egyrészt; míg másrészt a mánás kaszinó külön dőzsölő szobáit raktározott Babylonjaival és Szodomáival összefüggésben az ország legvitalisabb kérdéseivel.

Minő frivolitás, hogy a nagy Mária Terézia királynőnek emlékünnepe a kártyaasztalok és tivornya-szobák botrányainak feszegetésével végződik!

Szilágyi és Bánffy harca tehát nem pusztán személyi torzalkodás, hanem a közönséges kelevény rég várt kifakadása. A tiszta, egészséges vérnek küzdelme ez a romlott, mételyes vérrel. Láttuk már Szilágyi Dezsőt, ezt az igazi karaktert, a mikor megbuktatta egyenes föllépésével a görbe uton járó Tisza Kálmánt. Tisza Kálmánnal sokkal görbébb uton jár a szolnok-dobokai basa. És vajjon Szilágyi Dezső egyenes, határozott, szókimondó természetű tudna-e ezt sokáig tűrni?

Helyzetünk kétségtelessé teszi, hogy a Pozsonyban szenvedett sérelem nagyobb, mint első pillanatban gondoltuk. Mi a pozsonyi esetben nemcsak a Bánffy ügytelenségét és tudatlan meghunyászkodását látjuk, hanem annak a katonai hatalomnak az előtérbe tolakodását, mely mindig „fűtyölt” a magyar alkotmányra, és amely most tényleg megmutatta, hogy az udvari szertartások kodexe szerint egy hadtestparancsnok előbbvaló, mint az egész magyar törvényhozás. Rugtak tehát egyet Pozsonyban a magyar alkotmányon s ha ebből nagyobb kravall nem lesz, az csak Szilágyi Dezső bölcs mérsékletének tudható be, aki nem mondott el mindent úgy, amint azt akarta. Ha tehát kifosztják a bolond magyart a kvótaemeléssel, miért ne rugnának egyet rajta, aki úgy sem való egyébre, mint fizetni és ágyutölteléknek.

Nem sokára egy ur jött, kiben én az uri rokonra ismertem, így aztán halálos ellenségemnek tekintém őt.

Pedig igen barátságosan kezdte magyarázni, hogy ezután én itt fogok maradni s iskolába járok, a nagymama pedig haza megy.

— Igen, szölt a nagymama, ki kell képezni magadat, ha azt akarod, hogy velem megjelenhess. Nem lehet a világtól elmaradni.

A háziasszony igenlőleg bólintott s mint egy alaposan szemügyre vette különös lábtűimmet.

A fiával csakhamar megbarátkoztunk, még pedig aanyira, hogy lefekvéskor egész bizalmasan megkérdezte, hogy miért öltözöm oly szokatlanul.

Mit nagymama halva csipősen mondá: „lehet azért ebből derék ember, ha nincs is olyan máslija, mint neked” s itt kicsinylőleg mutatott nyakkendőjére . . .

Másnap be kellett iratkoznom a gimnáziumba. Nagymama ismét föltette fejére a fakó csipkeházat, nyakára vastag aranyláncot s így mentünk az igazgatóhoz.

Egyik utcasarkon egy csapat gyerekekkel találkoztunk.

Hej nézd csak ezt a multszázadbéli ruhafogast — szól az egyik — mire hangos kacajban törtek ki.

Nagymama megvetőleg fordult el, különös — mondá — hogy most mennyivel

A város gazdasági és pénzügyi programja.

(Hatodik közlemény.)

Mivel pedig az I/d. kimutatásban kitüntetett 30537 frt 31 kr. a törzstőkéből előlegezendő lesz a törzstőke 114093 frt 86 kr. pénzben és 30537 frt 31 kr. követelésben, a mely utóbbi 25 évi részletben nyerne visszatérítést.

E helyütt legyen szabad még néhány szóval a Nagyméltóságú m. kir. Belügyminiszteriumnak 1897. évi 17959/III./a számú rendeletében kifejezett azon kívánalmára, hogy a város által kezelt alapok és a törzstőke állampapirokban helyeztessenek el, — reflektálni.

Általános szempontból ezen kívánalom első pillanatra helyesnek látszik, de ha figyelembe vesszük azt, hogy a város adminisztrációjában előfordulnak, még pedig nem ritkán kiadások, a melyek a házipénztári előirányzatban fedezetet nem találnak, de egy év jövedelméből nagyobb zavar nélkül ki sem fizethetők és természetüknél fogva, a minők az I/d mellékletben felsoroltak is, 50—60 éves törlesztést nem tűnnek; — ha figyelembe vesszük továbbá, hogy akárhányszor kell oly költséget igénylő munkát végezni, a melyek magánosokat terhelnek, minő pl. volt a nagy kanális szabályozása, a melynek 10184 frt 70 kr. költségeit az érdekeltek visszatérítették: úgy kétségtelen, hogy a város közönsége gyakrabban jó azon helyzetbe, hogy rövid 20—25 év alatt visszafizetendő kölcsönöket vegyen fel.

Mivel pedig ily rövid lejáratu és kisebb kölcsönök kamatlába 2%^o-val rendszeren magasabb, mint az állampapirok kamata, pénzügyileg nem lenne helyes gazdálkodás, hogy a város drágább kamatra kölcsönöket vegyen fel, tőkéit pedig kisebb kamattal mellett értékpapirokba helyezze; hanem mivel a helybeli pénzintézetek is fizetnek betétek után oly magas kamatot, minőt az államkötvények jövedelmeznek, helyeztessenek az alapok tőkéi és a törzstőkéik az eddigi gyakorlat szerint a helybeli pénzintézetekbe, a honnan azok rövid lejáratu városi kölcsönökre mindenkor rendelkezésre állanak és ekként legalább nem vonatnak el a pécsi pénzpiactól.

De nem helyeselhetem az alapok tőkéit

neveletlenebbek az emberek, hisz 12 éve is ugyan e ruhában jártam, még sem nevettek ki.

Még nem volt nyolc óra, mikor az igazgatósági épülethez értünk, a beiratkozás még nem kezdődött el, de az igazgató már ott volt.

Nagymama — mivel érté a mórest — egy ódivatu bók kíséretében bemutatta magát az igazgatónál, ki szintén mondá családi nevét.

— Nem sárosi születésű? — kérdé nagymama.

— De igen, — felelt az.

Teremtőm! hisz akkor ön az én legkedvesebb barátnőm fia. Hát nem emlékszik a Máli néniire? S fogta magát, rögtön nyakon csókolta az ijedt igazgatót.

Engem pedig, mint rossz fiut, különös figyelmébe ajánlott.

Tán valami zenére is jó volna oktatni?

Az igazgató a zongora tanulást ajánlotta s egy a teremben lévő zongorára mutatott.

Ah! vajjon tudnám e még? — sóhajtott nagymama — s mellételepedve szörnyű pathosszal kezdett játszani valami régi valeert.

Mikor elvégezte mély sóhajtással szölt: „nem úgy van már, mint volt régen, hiába, az ember kezei elnehezülnek.”

Az igazgató pedig, szelid meghajlással mondá „nagyon szép volt.”

Ez oszt a derék ember — sugta nekem nagymama — . . .

jubőr csizmákkal látott el, mikben én majd a városban fogok parádézni. Nagymama pedig rendületlen szorgalommal kötötte kapcaimat.

Az indulás reggelén jókor fölkeltünk s láttam, hogy be kell következni a legborzasztóbbnak. Peti az öreg cséza elé állította a vele egy koros lovakat s hátul fölköté podgyaszomat.

Nagymama is illő komolysággal az ünneplő rózsaszínű szoknyáját vette magára s egy különös szabású mantlit, mely úgy látszik, nagyon fékezte kezeit mozgásában, mert a szolgálóval hozatott be egy katulyát, miből az egy furcsa alkotmányt a nagy mama fejére tett, mely valamikor barnás-sárga színű lehetett.

A városban még sem lehet rendetlenül öltözködve járni, szölt. Ezt is apád es küvdőjére vettem . . .

Este lett mire a városba értünk, nagymama parancsára a kocsi egy nagyház előtt állt meg s mi leszálltunk.

A kapu zárva volt s én ijedten kérdeztem, miként jutunk be? mire ő fölényesen egész tudatával nyomta meg a csengegyömböt.

Egy cseléd leány nyitott ajtót, mi Z. . . . ur lakását tudakoltuk és ő bevezetett.

A tágas szobában egy középkorú nő s egy nálam valamivel idősebb fiu fogadott, ki csintalanul mosolygott nagymama díszes öltözetére.

ily értékpapirokba elhelyezni azon indokból sem, mert előfordulnak esetek, hogy egyik-másik alap tőkéhez kell nyulnunk befektetési célokra és megtörténhetik, hogy éppen akkor az értékpapírok árfolyama igen alacsony és így azok beváltása tetemes tökevesztéssel jár.

Minden indokból legcélszerűbb a törzstőkéket általában, az alapok tőkeit pedig mindaddig, míg a helybeli pénzintézetek oly magas kamatot fizetnek, mint az államkötvények, takarékpénztári betétekként kezelni és azokból a város rövid lejáratú kölcsöneit fedezni.

3. A pesti m. kereskedelmi banknál, a pécsi egyházmegyei alapítványi pénztárnál és a Pécs baranyamegyei központi takarékpénztárnál felvett kölcsönökből fennáll 1533,406 frt 06 kr.

Ezen tartozások is az egységes törlesztéses kölcsönökből visszafizetendők azon indokból, mivel a keresk. bank kölcsöne az A. I. pontban kifejtettek szerint nehezen konvertálható, az összes kölcsönök általában drágák és pécs-baranyamegyei központi takarékpénztárnál fennálló kölcsön törlesztéséről gondoskodva nincs, — holott ez okvetlenül szükséges.

Mivel pedig a pesti m. keresk. banknál a tartozás közzéi kötvényekben fizetendő vissza és ezek árfolyama 105 frt, világos, hogy ezen kölcsön kiegyenlítésére — a fennálló összegen felül még 5 százalék, vagyis 61442 frt 78 kr. szükséges, úgy, hogy ezen adósságok kifizetésére kívánatik (1.533406 06 + 61442.78) összesen 1594848 forint 84 krajcár.

A gazdasági programban részletezett építkezésekhez szükséges

- 1. A városháza kiépítésére és berendezésére 300.000 frt,
- 2. A vágóhid megépítésére és az állatvásártérhez szükséges telek megvételére 170.000 frt.
- 3. A városi vízvezeték kibővítésére 250.000 frt.
- 4. A Littke, Krajcáros és Mayer fiók laktanyák felhagyása következtében szükséges 2 új laktanya építésére 130.000 frt.
- 5. Központi temetőre 30.000 frt.
- 6. A szigeti külvárosi

elemi iskola újra felépítésére és ehhez szükséges 2 telek megvételére 70.000 frt.

- 7. A város major építésére 35.000 frt.
- 8. Az árvaház építésére 15.000 frt.
- 9. A budai külvárosi vasuti megállóhely építésére és a nagy pályaudvar kiépítésére 133.000 frt.
- 10. A Pécs-D.-Miho-láci vasut kiépítésére 100.000 frt.
- 11. A Pécs-Bátaszéki vasut kiépítésére 100.000 frt.

Összesen 1,333.000 frt.

Hogy már most az egységes pénzügyi rendezéshez és a legközelebb fogantatandó építkezésekhez megkívántató összeget előteremtjük, szükséges:

- a) Az I/b mellékletben kitüntetett alapítványi tartozások visszafizetésére 22734 frt 75 kr.
- b) Az I/c mellékletben kitüntetett hasonló tartozások kiegyenlítésére 4878 frt 13 kr.
- c) Az I/e mellékletben részletezett hasonló tartozások fedezésére 71027 frt 64 kr.
- d) A visszatérítendő törzstőkéik kifizetésére (lásd II/b melléklet) 144631 frt 17 kr.
- e) A III. mellékletben kitüntetett tartozások kifizetésére és konverziós költségekre 1594848 frt 84 kr.
- f) A c) fejezetben részletezett beruházásokra 133300 frt — kr.

Összesen 3171120 frt 53 kr.

A kölcsönnél felmerülő rendes kiadások fedezésére, időközi kamatokra és egyéb apró építkezésekre, a minő a felső-vámház utcai ovoda stb. vegyünk még 28879 frt 47 krt: lesz a felveendő kölcsön összege 3200000 frt, a mely 60 éves részletben lenne törlesztendő.

Ezek szerint lenne a város tartozása a pénzügyek rendezése és az egységes kölcsön folyósítása után:

- 1. Az egységes kölcsön 3200000 frt 00 kr.
- 2. A vissza nem fizethető alapok követelése I/a kimutatás szerint 80825 frt 00 kr.

Bizonyítványom ugyan elég jó volt, de mégis féltém a találkozástól, mert bizony az én házigazdám keményített gallérral és más lis nyakkendővel látott el.

Sötétes volt már, mire beértünk, minek részben örültem is, tán nagyanyám nem fogja észrevenni átváltozásomat. De családnom kellett, mert a szobában világosság volt s mikor kezét megcsókoltam, rögtön végig nézett rajtam, azután pedig hatalmasan össze teremtettézt s beszélt a világ hiábavalóságáról, rossz erkölcsökről, nem élethezről stb.

Mikor aztán láttam, hogy a vihar végkép lecsendesült, kiszöktem s a kocsirol egy skatulyát hoztam be s hizelegve közeledtem s mondtam, hogy a rokon néni egy szép kalapfőkötőt küldött, a nagymamának.

Kíváncsian tekintett a skatulyára, azután óvatosan, hegyezett ujjakkal emelte ki a diszes kalapot és fejére helyezve azt, a tükör elé állt. Elgúltan jegyzé meg, hogy „mégis csak szép, ha az ember ad magára valamit, úgy sem élünk örökké, legalább haladjunk a divattal.“

Azután pedig engem a diszes kalappal fején, magához vont s fölemelt ujjal mondta: „na majd kimélgelve, addig csak megtart, míg te iskoládat elvégzed, hisz még a másik is elég szép“

Bartha Mariska.

3. 25 éves törlesztés mellett az I/d mellékletben kitüntetett tartozások kiegyenlítésére a törzstőkéből felveendő kölcsön összege 30537 frt 31 kr.

Összesen 3,311.362 frt 31 kr.

Ezen tartozások után lesz az évi kamat, illetve törlesztéses kamat, ha az egységes kölcsön után a törlesztéses kamatlábat 4.8% al számítjuk:

- 1. A 3.200,000 frt új kölcsön után 4.8%-kal számítva 153600 frt 00 kr.
- 2. Az alapoknál fennmaradó 80825 frt után 4732 frt 50 kr.
- 3. A törzstőkéből felveendő 30537 frt 31 kr. törlesztésére 825 frt 37 kr.

Összesen 159157 frt 87 kr.

Az 1) alatti kamat 60 évig, a 2) alatti örök időkre, a 3) alatti pedig 25 évig terhelné a közjövödelmeket. A 3) alatti tartozás ezenfelül törlesztetik a már lefizetett tőkék után számított 4 százalék kamattal is, amint az az I/d, törlesztési tervből látható.

Ezen évi kiadások fedezetül szolgálna:

- a) Az I. melléklet szerint fennálló alapítványi tartozások után ma fizetett kamat 11812 frt 27 kr.
- a) A III. alatti kimutatásban kitüntetett tartozások után ma fizetett kamat és törlesztéses kamat 81222 frt 80 kr.
- c) A visszafizetendő 114093 frt 86 kr. törzstőkének 4 százalék takarékpénztári kamat jövedelme 4563 frt 75 kr.
- d) A városház kiépítése folytán nyerendő, és ugyan a Széchenyi-téren és Király-utcában 6, a Percel és nyitandó utcában 13 bolt évi bére, előbbiek 700, utóbbiak 200 frttal számítva 6800 frt 00 kr.
- e) A vágódijaknak oly mértékben való megállapításával, hogy a vágóhidba és vásártérbe fektetett 170000 frt 4.8% kamata fedezhető legyen. várható jövedelem 8160 frt 00 kr.
- f) A házi és ipari magánvezetékek után ez idő szerint fizetett 16000 frt bérnek 50%-val való emelésével 8000 frt 00 kr.
- g) A Littke laktanya felhagyása következtében elérhető megtakarítás 1200 frt 00 kr.
- h) Az új laktanyák után várható, a befektetett tőke 4.8 százalékával számított bérek 6240 frt 00 kr.

Itt ki kell emelnem, hogy a Mayer és Krajcáros fiók laktanyák felhagyása következtében a város jövedelmei csökkenni nem fognak, mert ezen fiók-laktanyák bére oly csekély, hogy azt felémésztik az elavult épületek javítási költségei és fedezetül nem vehettem számításba azon évi 11239 frtos részletet, a melylyel a törzstőkéket kellene törlesztetni; mivel ezen kötelezettségnek már több éve nem feleltünk meg, sőt ezen összeg a folyó évi előirányzatból egészen ki is hagyott.

Mikor visszamentünk, mindjárt eldicskedett, hogy milyen jó ismerőse talált s milyen jó lesz én rám nézve ez ismeretség.

Figyelmeztette a rokonokat, hogy el ne kapassanak, gondjok legyen rá, hogy ruháimat megbecsüljem, mert oly jó minőségűek, hogy hét vármegyében sincs hozzájuk fogható.

Lám, én is hogy megkíméltem — folytatá — ez a kalapom is tizenkét esztendő. Nem szeretem a ruharipakat.

Az indulás előtt még velem beszélt négyszemközt, lelkemre kötötte, hogy zsebpénzemet megbecsüljem, ne másizzam föl magamat, nem illik az egy jól nevelt fiúhoz. Ha pedig ruhafoltozásra, vagy csizmatalpra keli, a kedves rokonoknál hagyott e célra pénzt.

És én mindezeket szomorodott szívvél hallgattam végig, az elválás tudatában s erős vágy szállt meg, újra látni a nagykapus, ódon, falusi házat, de maradnom kellett.

Petitől is érzékenyen vettem bucsut s akkor ő is elővette kék tarka zsebkendőjét és szorgalmasan törölgette szeme környékét.

*

Már félévig éltem a városban s most már nem is tűnt oly borzasztónak ez, de még is alig vártam a husvéti szünidő megérkezését. Oh mily örömmel töltött el, hogy újra láthatom otthonomat, hol minden, minden jó ismerősöm volt, még a Badu kutyát is nagy személyiségnek tartottam, mert tudta, hogy kit kell megugatni és kit nem.

A 6) pontban kitüntetett összegben pedig benne foglaltatik a kórház építésére a pesti kereskedelmi banknál felvett 156250 frt után járó 7656 frt 25 kr. évi törlesztési kamat, a melyet azonban a kórház fizet

Összesen 127.998 frt 32 kr.

Levonva már most a kamatokra szükséges 159.157 frt 87 kr. ből az a) b) pontok szerint várható fedezetet. . . . 127998 frt 82 krt szükséges még 31150 frt 05 kr.

Ezen hiány fedezésére a cukor és sör fogyasztási adók után pótható lenne kivetendő és ugyan az évenként jövőben remélhetőleg fogyasztandó 5600 mm. cukor és 10.000 Hl. sör után métermázsánként és hectoliterenként 2 frt, a mi évi 12000 frt jövedelmet biztosít.

A 3.200.000 frtos egységes kölcsön felvételénél a bel és külföldi tőkék versenye a legkiterjedtebb mérvben biztosítandó és a kölcsön felvételénél lehetőleg kikötendő, hogy:

- A kölcsön 60 év alatt törlesztetik.
- A kölcsön a város által bármikor, vagy legalább az első 6-10 év leforgása után bármikor vissza fizethető; — ellenben a hitelező azt fel nem mondhatja.
- A kölcsön nyújtása, annak esetleges visszafizetése és a törlesztési kamat lerovása folyó pénzben történjék, sem aranyban, sem idegen pénzben avagy értékpapírokban.
- A kölcsön felvett tőke lehetőleg teljes értékben fizetendő ki a hitelező által.

Tekintetes Polgármester Ur!

Midőn ekként szerény keretben becses megbízásának megfelelni törekedtem, mély tisztelettel kérem, méltóztatnék ezen munkát előzetesen a t. gazdasági és pénzügyi bizottságokban tárgyalatni és azután a t. tanács javaslata kíséretében a t. közgyűléshez beértesíteni oly véleménynyel, hogy az:

Fogadja el az elején részletezett gazdasági programot a jövő munkák alapjául az ott kifejtettek figyelembe vételével.

Határozza el:

- 1) A város pénzügyeinek rendezését.
- 2) Ezen célból is a tervbe vett beruházásokra és építkezésekre 60 éves törlesztés mellett 3.200.000 frt felvétessék.

3) Ezen kölcsönből:

- a) visszatéríthessék jelentésem D. fejezete a) — d) pontja alatt kitüntetett 1838120 frt 53 kr. tartozások;

- b) fedeztessék jelentésem C. fejezetében részletezett építkezések és beruházások 1.283.000 frt költségei, a kölcsön költségei, ideiglenes kamatai stb.

- 4) A 3.200.000 frt kölcsön törlesztési kamatai fedezetére szolgálóknak a jelentés G) pontjában részletezett kamat megtakarítások, jövedelmek és fogyasztási adó pótlékok.

- 5) A fennálló 875.998 frt 41 kr. törzstőke tartozásából 731367 frt 24 kr. leiratik azon címen, mert az egységes kölcsönből visszafizetettik 71027 frt 64 kr. régi tartozás és 660.339 frt 60 kr. erejéig vett a város közönsége telket és vízjogokat, amelyek értéke ma már esen összeget meghaladja.

6. Az egységes kölcsönből visszatérített 144631 frt 17 kr. törzstőkéből előlegeztetik, illetve megfizetettik az I/d mellékletben kitüntetett 30537 frt 31 kr. tartozás, a mely összeg azután 25 év alatt az I/d/i alatt mellékelt törv szerint törlesztetik.

7. Az I/a mellékletben kitüntetett 80825 frt tartozások továbbra is fenntartásnak.

8. A város törzstőkéi általában, a város által kezelt alapok pedig mindaddig, míg a helybeli penzintézetek oly magas ka-

matot fizetnek, a minőket az állam kötvények biztosítanak, takarékpénztári betétek ként kezeltessenek és ezen tőkék a város által rövid lejáratu kölcsönökre felvehető, mégis oly kikötéssel, hogy minden egyes kölcsönről a hitelező alapnak kötelezvény állítandó ki és ezen felül ily kölcsönöknél a város az alapoknak fél százalékaival magasabb kamatot biztosít, mintsem a penzintézetek fizetnek.

Mély tisztelettel maradtam
Kelt Pécsen 1897 évi Május hó 1 én
alázatos szolgálja

Herbert János s. k.
gazdasági tanácsnok.

Hírek.

Pécs, 1897. május hó 20.

Bánffy kára.

— Énekli egy hegedős a pozsonyi királynap után. —

A Lloyd nagyterme
Fényes lett estére,
Bánffy Dezső mikor egy kis
Tarokkra betére.

„Nosza Dezső, kedves!
Elrontom a kedved:
Tisztelegni hogyan megyünk,
Halljuk a sortrendet!?”

Mert bizony a Házat,
Törvényhozók házat
Király elé legelsőnek
Kell, hogy bebocsájtás!

„Óh jaj! óh, Szilágyi,
Még ilyet kívánni —
A fő csak, hogy tisztelegjünk,
A sor lári fári!”

De most ugy szeretnék
Egy tarokkot játszani,
Gyere velem — tarokk közben
Meggyőzlek — Szilágyi.”

És leül játszani
Tarokkot jó Bánffy;
S várja, hogy majd hogy győzi meg,
A nyakas Szilágyi.

Igyekszik — hiába,
Nem tudja meggyőzni;
Ujabb tervet kell hát néki
Titokban kifőzni.

„Elmegyünk Poz onyba,
El a nagy ünnepre;
De előre nem lesz biztos
A tisztelgés rendje.”

Majd ha ottan lesznek,
Akkor a sortrendet
Csak nem bontja meg Szilágyi —
S mint okosabb: enged.

Hiszen nekik mindegy,
Hogy legelsők helyett
Király elé tisztelegni
Harmadiknak mennek.

S nem érinti többet
A kétes sortrendet
S örül rajta, hogy Szilágyi
Már előre enged.

Igaz, hogy a parthiet
Elvesziti csuful;
De azt hiszi, hogy Szilágyit
Megnyeri s nem busul.

„Hejh! Bánffy, Bánffy!
Meddig kell még várni?”

Király elé legelsőnek
Nem is jutunk már mi!”

„Nem, Dezső! nem — nem —
Bárhova kell lennem!
Katonaság s papok után
Jövünk csak sorrendben!”

Harangoztak déire,
Fényes tisztelgésre;
De biz' nem ment a tisztelt Ház
A király elébe.

Dezső, a Szilágyi,
Csak nem akart várni,
S ha elsőnek nem mehetett —
Többi lári-fári.

„Miért kellett várni,
Hallod e ezt, Bánffy?”
Mindjárt másnap nosza kezdik
Meginterpellálni.

„Tisztelgések rendje
Mert így követelte.”
Védekezni nem tud máskép
S csak áll szégyenszemre.

„Törvényhozás házat
De így megaláznák.”
Hisz szemei a tisztelgés
Rendjét nem is látták.

„Megesett a szégyen
S nem esett hiába;
A ki bűnös, hát lakoljon,
Lakoljon még má' ma!”

„Bűnös ő volt benne;
Mért lapított rendre?
— Szól Szilágyi — Bár becsapni
De birt ő kegyelme.

Megvédtem én azért
A Ház méltóságát;
Csak ő sült fel s e szégyenben
Az ő kárát lássák!”

Vig időket élünk,
A felsülés járja:
Meddig lesz még a mi kárunk
Bánffy báró kára?!

Igric.

Napirend 1897. május 21-én

Naptár: péntek, máj. 21. — Róm. kath.; Timót. — Prot.: Konst. és Illés. — Görög-kel (máj. 10.) Kaifás. — Zsidó: Ijar 19. — Nap: kél 4 órakor; nyugszik 7 óra 21 perckor; Hold: kél éjfélkor; nyugszik reggel 8 45 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 16 Celsius fok meleg; légnyomás 749. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet mellett enyhe idő, helyenkint csapadék és zivatar várható.

— (Az országos tornaverseny ügyében) az előkészítő bizottság f. hó 22-én (szombaton) délután 4 órakor a városháza közgyűlési termében ülést tart.

— (Halálozás.) Özv. Jarsch Ferencné szül. Michelmann Karolin, életének 61 ik évében meghalt. Temetése holnap (pénteken) délután 4 órakor lesz a Zrinyi-utca 17. számú házból a budai-külvárosi temetőben. Lelkiüdveért az engesztelő szentmisét f. hó 22-én reggel 8 órakor mutatják be a székesegyházban.

— (Védhímlőoltások) a múlt vasárnap megkezdettvén, ugy a belvárosi, mint a szigetkülvárosi és Agostontéri iskolákban a jövő vasárnap folytattnak. A kötelező védhímlőoltásokat a hatóság szigoruan ellenőrzi, ezért hát ajánljuk a szülők figyelmébe,

hogymég be nem oltott gyermekeiket az oltásban részesítsék. A védhímlőoltás a jelzett időben és helyeken a kerületi orvosok által ingyen eszközöltetik; arra minden védhímlőoltásra kötelezett gyermek felhivatik s a kik talán háziorvossal eszközöltetik a gyermekek beoltását, azok kötelesek a hímlőoltás színhelyére az oltási bizonyítványt elvinni.

— **(Terjedő járvány.)** Dombovári levelezőnk írja, hogy ott a kanyarójárvány még mindig terjed, sőt már áldozatot is kivánt. E miatt Tolnavármegye alispánja — tekintve a tanév befejezésének közeledtét — ma elrendelte az összes tanintézetek megnyitását.

— **(Jóváhagyott alapszabályok.)** A baranyamegyei hadastyánok segélyző egyesületének a legutóbbi közgyűlésen módosított alapszabályait jóváhagyta a belügyminiszter. — A pécsváradi önkéntes tűzoltó egyesület, valamint a barcsi kerékpár egyesület alapszabályait a belügyminiszter szintén jóváhagyta.

— **(Hirtelen halál.)** Steuere Jakab, ügyvédjelölt, ki Bodó Aladár dr. ügyvédi irodájában volt alkalmazva, ma reggel 7 órakor hirtelen meghalt. A fiatal, 25 éves, szorgalmas ifjú tegnap még a legjobb egészségben volt, tárgyalt is a bíróságnál s ma reggel, mikor felöltözött, akkor érte el a hirtelen halál, a mit szívszélhűtés okozott.

— **(Felgyújtott pajta.)** Jerkovic Vászó, véméndi lakosnak a pajtája a napokban kigyuladt és a tűz martalékává lett. Az épület nem volt biztosítva s így a

tulajdonosnak nagy kára van. A tűz keletkezési okának kiderítése végett megindított nyomozás megállapította, hogy a pajtát úgy gyújtották fel. Ugyanis a szomszédok gyerekei, az alig ötéves Naszla di Sándor és Radics Vászó gyufával játszottak a pajta körül s annak tövében még tüzet is próbáltak rakni. Ettől aztán lángra lobbant az alacsony falu pajta szalmatetőzete és így keletkezett a tűz. Szerencse, hogy a pajtából a bentlevő lovat és tehenet ki tudták vezetni, mert így is elég nagy kárt okozott, a tulajdonosnak a gondatlanságból támadt tűz.

— **(Az öngyilkos rabnak.)** Mathievics Istvánnak holttestét ma délután boncolták fel a budai külvárosi temető halottas kamrájában. A boncolásnál Jellasics István dr., törvényszéki orvos és Ludwig Ferenc dr., kerületi orvos s Kovács Antal rendőrbiztos vettek részt. A hivatalos vizsgálat konstatálta, hogy Mathievics csak ugyan öngyilkos volt s halálát a megfulladás okozta. Az öngyilkos rabot ma délután temették el.

— **(Fatolvajok.)** Roheim Károly zombori lakosnak, a mohácsi szigeten levő nagy faraktárából mostanában rendszeresen lopogattak fát ismeretlen tolvajok. Legutóbb egy szép reggelre egyszerre egy egész ölfát elvittek, node ezt a vakmerőségüket aztán meg is fizették. Mert a csendőrség megindította utánuk a nyomozást és el is fogta őket. Öten voltak a fatolvajok, úgy mint Vilhelm János, Gombkötő Ferenc, Illés István,

Tyityity István és Holácsék János, mindannyian mohácsszigeti lakosok, a kik a lopást be is ismerték. Most a bíróság végez velök.

— **(Az ikrek.)** A rendőrbiztoshoz bemegy kipirulva egy ténsasszony és szégyenlősen, szemlesütve egy fiatal leány. A ténsasszony panaszkodik a leányra, azt mondja:

— Nem tudom vele kitartani, kérem; igen könnyű szívű!

— Az baj.

— Erre is hajlik, arra is hajlik, ha férfi népet lát.

A sarokban e szavakra a leány is megszólal:

— De ténsasszony! . . .

— Csitt, amit megmondtam, megmondtam. Tegnap este is egyszerre két katona strázsált a konyhaajtóban. Igaz-e?

A leány elfordítja a fejét a rendőrbiztos felé s csöndesen ejti ki a szót:

— Igaz, kérem; de hát kérem, nem olyan nagy baj. Tetszik tudni, azt a két katonát nem igen lehet egymástól elválasztani, mert — ikertestvérek.

— **(Az önkéntes-nevelők.)** Vannak olyan fiatal urak, akik nyakra-főre buktak az iskolákban, de urasági érzetükben iszonyodnak a három évi katonai szolgálattól és előbb önkéntességre, majd tiszti kardbojtravágyakoznak. Vannak aztán, akik azzal foglalkoznak, hogy az ilyen elmaradott urakat önkénteseknek képeztessék. A kultuszminiszter most a gombamódra elzaporodott katonai előkészítő iskolák szabadságát jelentékenyen megszorítja. Legutóbbi rendeletében ezeket a katonai előkészítő intézeteket a tankerületi főigazgatók felügyelete alá rendelte. A fel-

Riza nem szólt Sára asszonynak, nem vesztegette az időt, hanem maga szaladt, hajadon fővel a Györkö kuriába.

Tehát nem az öreg Friedmann küldött gyermekéért az orvosért, hanem gyermekei, ő miatta.

Nem halt meg az öreg Friedmann, de derekasan feküdt, nagybeteg volt soká. . . Györkö Lajos minden tudományával, minden idejével azon volt, hogy megmentse az öreg bérlet, és a tudomány — meg az odaadó ápolás kimentette a halál karmaiból.

Midőn már a határozott javulás beállt, Nagy Ágoston a keresztény pap — Szentdénés plebánosa mindennap meglátogatta. Talán a lélekéhes római katolikus pap — egy lelket akart halászni? — oh! nem csak klabriaszra járt el az öreghez. Kettecskén, vagy néha négyesbe is, Sándorral meg Lajossal.

Az öreg bérlet természete átalakult.

Szívélyesen beszélgetett Lajossal, — cirogatta Rizát. Nem gyűlölt senkit.

Vagy talán a nagy lelki rázkódtatás után elfeledte volna az öreg azt a jelenetet — amely miatt oly beteggő lett?

Nem. Nem feledte el, — hanem egy szép őszi reggelen, midőn Lajos, szokott beteglátogatását végzendő, belépett az öreg Friedmann szobájába, — az komoly arccal kérdezte az orvostól:

— Hát Györkö ur, hála Istennek és önnek, most már egészséges vagyok. Legyen szives számláját ideadni, vagy megmondani, mivel tartozom?

Györkö Lajos elpirult.

— Friedmann ur, jelen esetben, eléggé meg va-

szaladjon az öreg Grün doktorért; mondá az öreg, Riza homlokát cirogatva.

— Édes apám, ne féltse az én egészségemet. Nem vagyok beteg — és nem beszélek lázban. Csak mint kötelességtudó gyermek — megmondom azt, hogy Györkö Lajos lesz a férjem, nélküle nem tudok élni, — és kérek, édes anyám emlékére — add áldásodat reám. Riza halvány arccal, égő szemekkel a megindultságtól reszkető hangon szólt apjához.

— Nem vagy beteg? kiáltott az öreg. Hát akkor én vagyok beteg; mert nem értettelek meg; mert amit én értettem, az olyan mint a rossz álom, — vagy talán a maloch hamovesz, a halál angyala érintett meg, hogy már a tulvilágról beszélnek hozzám? és az öreg aggodó arcán a félelem jeleit, a borzadást látta Riza.

— Nem, légy nyugodt; te is egészséges vagy és jól hallottál — midőn azt mondtam, hogy Györkö Lajoshoz megyek feleségül; csak azt nem hallottad, hogy áldásodat kértem frigyemhez.

— Te azt mondod, hogy jól hallottam; áldásomat kéred?

— Igen édes jó apám; mondá halkán Riza, esdő szép szemét apjára függesztve.

— Hát nem te jártál Kelemenfán a chéder be? (elemi iskola). Vagy a sacharisz (napkeleti) a maario (napnyugati) — és a mincha (nyugalmi) imákat sohasem mondtad el? — hogy így megverte Jehova a szemedet? . . .

Vagy igazán azt akarod, hogy gyászt öltsek érted, s hogy zokogva üljek a suvoh széken — és azt jajgassam, hogy meghalt egyetlen, szépséges leányom?

ügyelet jogkörét később állapítja meg; azt azonban már most meghagyja, hogy az intézetek a tanmenetre és az intézeti rendre vonatkozó minden adatot terjesszenek be és hogy a főigazgatók már a közel hetekben kezdjék meg az ilyen iskolákban a hivatalos látogatásokat. Ezzel egy kissé meg lesz nehezsítve az ilyen önkéntesjelöltek sorsa. Főigazgató előtt mindenestre nehezebb lesz a vissza, mint előbb, a „családi“ vizsgáló-bizottság előtt.

— **(Reform a szökésben.)** A morfiúmmal táplálkozó, enervált századvégi idegek annyi újítást hoztak már be a szerelem történetébe, hogy a megelőző évszázadok téren tett minden vívmánya hozzáképest csigahaladás számba megy. Ezuttal csak a szökésekbe való előhaladás érdekel bennünket az alábbi história alapján. A szent hajdanban nem találkoztunk szökő szerelmesekkel, mert mint megírva tudjuk, Ábrahám Izsák és Jákob tisztességes uton vevének feleséget maguknak, ha csak a poétavérű lantos királyt, Dávidot nem fogjuk gyanuba Urias feleségével, Betschéval, akit elrabolt volna. A profán óskorban már találunk egy szerelmes királyfit, aki az apja kollégájának a feleségét megszöktette. Lett is ebből egy tiz évre szóló patália. A merész királyfi sikere később lovagokat is felbátorított a szöktetésre; hanem mindez csak sablonos utáztat volt. . . És jött a haladás 19-ik százada. A megunt sablont reformálta a szenzációra éhes szerelem. A más

idegen ember feleségének elsöktetése. Egyik kis község produkált most egy olyan sógornőt, a ki a sógorát szöktette meg. A szökésnek ez a reformátornője különben parasztlány s a sógorát, egy asztalosmestert addig csábította, míg megszökött vele. Ha így halad a világ, jó lesz az olyan menyasszonyoknak, a kiknek testvéreik van, előzetesen reverzálist venni a testvéreiktől, hogy sem a sógorokkal meg nem szöknek, sem azt meg nem szöktetik.

— **(Lopás egy szőlőben.)** Kis János siklósi lakosnak, a siklósi szőlőhegyen levő szőlőjében tolvaj járt a napokban. Nem a szőlőt, vagy gyümölcsöt dézsmálta azonban meg, hanem a préház tetőzetének megtámasztására szolgáló gerendát lopta el. A csendőrségnek a lopás bejelentésén, a megindított nyomozás kiderítette, hogy a tolvaj Vajda István siklósi lakos volt, ki a gerendát a szőlőhegyről lakására szállította. Udvarában meg is találták s elkobozták tőle, őt magát pedig feljelentették a lopás miatt a siklósi járásbírósnak.

— **(Süllős és Sülyős.)** Csak egy betű különbség van a két név között, mégis nagyon különböznek egymástól a gazdáik. Süllős János eszéki lakos s ott iparkodó embernek ismerik; Sülyős János pedig Laskón lakik, de úgy látszik, nem nagy barátja a becsületes munkának, hanem inkább más városba elmegy lopni. Így tett ugyanis most is, s Eszéken jártában Süllős János udvarából egy vedret ellopt. Haza vitte

Laskóra, de ott a csendőrség megtalálta nála. Most hát majd a bíróság előtt fognak találkozni a káros Süllős János és a tolvaj Sülyős János.

— **(Megörült örömeiben.)** A gólyákról már sok mindennél irtak. Hisz ők a boldog családi élet alig várt reményei, mert a mikor ők kelepelnek egy egy tűzhely kóményén, ki volna boldogabb ezen a világon, mint a most lett papa és a sápadó kis mama. Ritka esetről tudósít azonban bennünket dombovári levelezőnk. A gólya ott a napokban egy 61 éves gazdag magánzó fia gyermekkel lepott meg. A kopasz papa immár hat éves házasság volt és csak most részesült először atyai örömeiben. Felesége szubtilis, ritka szép szőke asszony, a ki most éli öreg férje mellett életének tavaszát. Az öreg férj rajongásig szerette aranyos feleségét, a ki viszont hő érzelmeket táplált urával szemben. Képzhetni most, hogy örült a papa, mikor éjjeli álmából fölköltötték azzal a hírrel:

— Fiut hozott a gólya!

A kopasz, rántól szántott öreg arcu papa először sirt, majd nevetett és mikor köhögés fogta el a nevető görcsökre esett örömapát visszahanyatlott a párnák közé és őrvöngeni kezdett. A fiatal asszonyt nem értesítették mindjárt férje állapotáról, mert féltek a következményektől. Azt is mondják a rossz nyelvek, hogy a papa nem annyira az örömtől, mint inkább a féltékenységtől őrvöng.

Kétségbeesett hangon, — könyekkel szemében szólott az öreg, leányához.

Riza halvány arccal remegő orreimpákkal állott atyja előtt. Szemei lázas tűzben égtek.

— Édes atyám? Mindig tisztelték, szótfogadó leányod voltam, és vallásunkhoz, azok szertartásaihoz folyton hű maradtam. Ha Jehova utamba vezetett egy keresztényt, és szívembe azt az erős olthatlan szerelmet ültette, — hogy e keresztény nélkül nem tudok élni, — úgy ne vétkezzél Jehova ellen; — mert látod, hogy Jehova akarata az.

— Ne beszélj, — nem akarhatja Jehova! morogt fel az öreg.

— De akarja; mert az ő akarata ellen semmi sem történik. Kutass elmédben, hogy vétkeztem-e valaha Istentünk ellen, — és nem fogsz olyan vétkemre találni, — hogy ezért Jehova büntethetne. Tehát a mi Istentünk akarata, hogy Györkö Lajosé legyek.

— Hah! az én lányom, — egy keresztény gallah elé (pap) menne egy goj-jal? Rizám! édes gyermekem, gondold meg, hogy édes apád meghal szégyenében; hát azt akarod, a rohasóno, a szukósz, a pesszák és sevouzs ünnepeit — ne tarthassam meg nyugodt lélekkel, hogy magános szobámban ne gyujtsam fel többé a menorát? Hát forduljak el az Istentől? dobjam a tefilah szijjamat (imádságos szij) a sertések elé? Az ajtó bélése szegezett mezuzórt tépjem le, hogy ne is tudják, hogy itt hithű zsidó lakik?

— Édes jó atyám, nem, nem akarom; és ha Mózes maga élém jönne, — ha az egész világ bölcsességét pazarolná el meggyőző beszédeivel, engem nem győzhet

meg semmi, — mondá szomoruan, — ahhoz a férfihoz megyek és ha elkárhozom — az is édes lesz nekem.

— De ezzel engem megölsz!? — tudod-e ezt leány? . . .

— Lehet, édes atyám, — de nem én — azt Isten cselekszi.

— Te áldásomat kérted — — — mondá tompa hangon a reszkető öreg; de nem adom áldásomat, hanem átkomat, — azt vedd: — ne legyen a lelkednek nyugalma, — férjed ölése borzongassa meg testedet, csókjaitól égjen a velőd, — és átkom szavait halljad a mennyasszonyi nyoszolásban is. A hová lépnek lábaid, ott a szerencsétlenség, a baj-nyomor verjen gyökeret. Frigyednek gyümölcsei, gyermekaid nyomorékoknak szülessenek — kik átkozzák szülő anyjukat.

— Álj meg apám! ne tovább! kiáltá a belépő Sándor — vagy kezd újra, hiszen engem is meg fogsz átkozni, — mert én is kereszténnyel akarok boldog lenni?

— Düljön össze a világ! szakadjon rám az ég-bolt. — — Hah! Jehova! mit csinálsz? alszol? vagy igazán a te akaratod-e, hogy családom kezdje meg lerontani, mit Mózes épített? Az öreg hőrögve kiabálta ezt, és egyszerre levegő után kapkodva hirtelen össze rogyott.

— Istenem, Sándor! meghalt atyánk!

— Isten nem lehet oly igazságtalan, légy nyugodt — csak szaladj ki ecetért — dörzsöljük vele halántékát, üterét. Küld el a künn ólalkodó Kalácsos Sárát, Györkö Lajosért, de izentesd meg neki, hogy műtőszerszettel jöjjön, oly gyorsan, ahogy csak lehet.

Törvényszék.

§ Felmentett vádlott. Schönberger Sándor, dárjai járásbírói végrehajtó azt panaszolta tegnap a kir. törvényszéknél, hogy a múlt évi október 31-én megjelent Schmidt Dominikné, bellyei lakosnő házában, hogy ott foglalatást eszközöljön. Schmidtne azonban bezárta az ajtót s azt mondván, hogy majd az urát haza hívja, elment s nem is tért vissza. Azonkívül becstelenséget kifejezésekkel is illette a végrehajtót. Annak idején Schmidtne ezért hatóság elleni erőszak miatt vád alá is helyeztetett, azonban a mai végtárgyaláson a kir. ügyész csak hatóság elleni kihágásért kérte megbüntetni. Azonban, mivel a végtárgyalás során ez sem igazoltatott be vádlott ellen, a bíróság Schmidtne felmentette. A felmentő ítélet jogerőssé is vált. Panaszosnak, a kinek igen sok ilyen panasz foglalkoztatta már hiába a bíróságot, a törvényszék napidíját nem állapította meg s az iratokat további eljárás végett a törvényszék elnökének rendelte kiadatni.

§ Elővezetett vádlott. Kajdi János pécsi ügynököt Vörös János azért panaszolta be a törvényszéknél, mert a neki átadott s a veszprémi Takarékpénztárnak elküldendő kamatfizetésül szolgáló pénzeszeget a saját céljaira használta fel. Kajdi ellen tegnap délelőttre volt kitűzve a végtárgyalás, melyen nem jelenvén meg, délután a rendőrség útján állították elő s ügyében meg is tartották a végtárgyalást. A sok enyhítő körülmény figyelembevételével csak 10 frt pénzbüntetésre ítélte vádlottat a bíróság, a mely ítélet jogerős is lett.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése május 20-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Napirenden az esküdtbírókokról szóló javaslat volt. Elsőnek felszólalt

Polónyi Géza, aki ellenzi, hogy a bírásokból és önkormányzati közegekből alakult bizottság bíráskodjék az esküdtképeség fölött. Ez által a selectio által az esküdtzék a párttalom fegyverévé válik és csak a kormány eszköze lesz. Isten őrizzen a szolgabírák, adóvégrehajtók, alakult esküdtzék, minden független szabad embert. Általánosságban ugyan elfogadja a javaslatot; de ha a részleteknél nem változtatják meg, a harmadik olvasásnál elveti.

Holló Lajos indítványozza, hogy a törvényjavaslatot átdolgozás végett küldjék vissza a bizottsághoz. Ehhez

Okolicsányi László hozzájárul, mert a bíróság alapja a függetlenség és megbízhatóság, csak olyan államban lehet, ahol a kormányzati rendszer, a választási atrocitások nem ölték el a köztisztviselőben a politikai morált, az önálló érzést és szabadságszeretetet. Ez nálunk, sajnos, mint a választások bizonyítják, nincs, ezért csak sorsolás és a köztisztviselők mellözése által nyerhetünk független esküdtzék.

Sághy Gyula szerint a selectio kiszolgáltatja az esküdtzék a párturalomnak, de ha másként nem sikerül kiküszöbölni a kiválasztó bizottság tagjait, titkos szavazással választják a törvényhatóságok, a mi kizárja a főispán befolyását.

TÁVIRATOK.

— **Kritikus nap.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Badeni osztrák miniszterelnök holnap Buda-

pestre érkezik, a Bánffy-kabinet pedig, értesülésünk szerint, ugyancsak holnap nyújtja be lemondását. Lukács Lászlót az ujonnan kinevezendő kabinetből állhatóságáért kiejtik s ideiglenesen Bánffy b. vállalja el a pénzügyi tárcát. A kvótabizottság előadója — Falk hirtelen (?) megbetegedvén, előadó Bánffy kedvence, Láng Lajos lesz.

— **Minisztertanács.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap délután minisztertanács volt, melyen Fejérváry báró kivételével valamennyi miniszter résztvett. A pozsonyi ügyben beadott interpellációkat és egyéb folyó ügyeket tárgyaltak.

— **A trónöröklés rendezése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ottó főherceg ma külön kihallgatáson fogadta Bánffy Dezső bárót, Szilágyi Dezsőt és Tóth Vilmost. Értesülésünk szerint ezek a kihallgatások a trónöröklés kérdésének rendezésével függnek össze.

— **A mentelmi bizottságból.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház mentelmi bizottsága az Ábrányi Kornél által szivarvágó revolverrel elkövetett hatóság elleni erőszak ügyében a marasztalt képviselő mentelmi jogát az ítélet végrehajtása végett felfüggesztetni javasolja.

— **Megbukott orosz miniszter.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Voronov Daskov orosz császári udvari és pénzügyminisztert, aki a legősibb muszka európaellenes németgyűlölő tagja volt az orosz kabinetnek, Miklós cár felmentette állásától, mert nincs vele egy külpolitikai nézet.

— **Royalista tüntetés Párisban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Mária Dorottya orleansi hercegnő Londonba való elutazásakor a párisi pályaudvaron több száz előkelő royalista megjelent.

— **A német császár Romániában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Vilmos német császár a magyarországi hadgyakorlatok után meglátogatja Károly román királyt Bukarestben és Sinaia tündéries nyaralójában.

— **Egy revolver, mely visszafelé sült el.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap éjfélkor a Kerpesi-ut 34-ik számú házában pisztolydurranások riasztották fel a házbelleket, kik berohanva a lakásba, a honnét a lövések elhangzottak, ott Kovács Sándor cipész mestert vérebén találták. Egy ócska vas kereskedőtől vett revolverrel agyon akarta löni hűtlen kedvesét, Bika Lidi cselédeányt, de a rossz revolver visszafelé sült el és ellötte a cipész kisujját.

— **A görög-török harctérről.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Lanniából jelentik, hogy mindkét hadakozó hadsereg felvonta a fehér lobogót. A domokoszi csatában a garibaldista önkéntesek oroszlanok módjára harcoltak; öt halottjuk és ötven sebesültjük van. Cipriani és Fratti képviselők elesetek.

NYILT-TER†).

Figyelmeztetés!

Van szerencsém az igen tisztelt közönség szives tudomására hozni, hogy

gyógyszertáramat

a háznak átépítése végett

f. évi május hó 15-étől kezdve

ideiglenesen

a mellette levő házamba (Jókai-tér 2. sz.), Simon János ur az „Elefánthoz“ címzett kereskedésével szemben helyeztem át.

Pécsett, 1897. május hóban.

Sipőcz István
gyógyszerész.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Értesítés sportbarátok számára!

Egy „Salon du Cycle“ Pécsett történő megnyitása.

A tisztelt közönség köréből számos kérdést intéztek hozzánk az iránt, vajjon egy

„SWIFT“

fegyvergyári kerékpár beszerzése nem történhetne közvetlenül. Hogy ezen jogosult kívánságnak eleget tegyünk, intézkedünk, hogy utazóink egyike f. évi május hó 22-től május hó 27-ig PÉCSETT tartózkodjék, a mely alkalommal 1897-es mintáinkat fogja az

„Aranyhajó szálloda“

termében a pécsi közönségnek bemutatni.

Ezen kiállításon egyidejűleg a legmodernebb kerékpár-felszerelési cikkek egy gyűjteménye is megismerhető. Utazóink minden kérdésre nézve készséggel szolgál a t. közönségnek kimerítő felvilágosítással. Midőn kiállításunk megtekintésére a t. sportbarátokat meghívni van szerencsénk, meggyezzük, hogy látogatása által magát vételre senki sem kötelezi.

Tisztelettel

A Steyer fegyvergyár

vezérképviselősege

Budapest, VI., Rózsa-utca 53.

Szabad bemenet. — Látogatási órák délelőtt 9-től 1-ig, délután 3-tól 6-ig.

[Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerk.

Ház eladás.

Pécsett, József-utca 43. sz. a. Reichstatter-féle

földszintes ház

2500 frtért szabad kézből eladó s azonnal birtokba vehető.

A vételár fele rajt maradhat. — Bővebb értesítést ad **Dr. Jobst László** Pécs, Plebánia-utca 5. sz.

20.000 darab zöldoltáshoz való galj,

eladó darabonként 1 krral számítva és pedig:

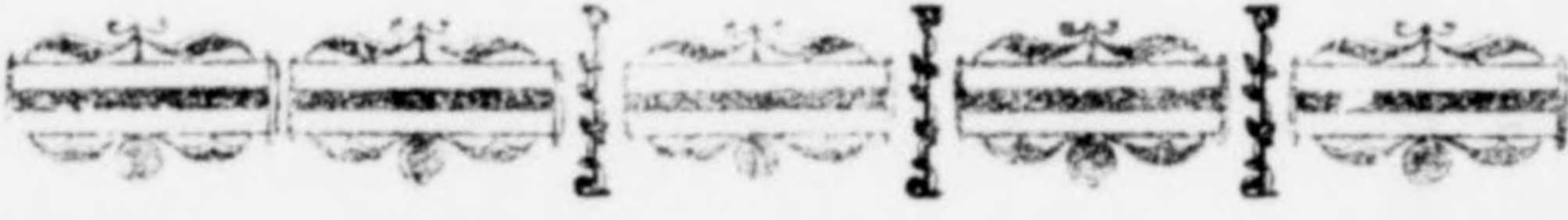
Furmint, fosóka, fehér tökök, Beerheller, Czierphandler, csomorika, mézes, hörcsög, cserjő, semillon, sokicza, carbenet, fehér bajnár, Szt. Lőrincz, sárfekete, oportó, füger, trollingi, sárfehér, sombajor, rothgiphler, bárátesuhás, bánáti rizling, olasz rizling, sauvignon, fekete kadarka, hárslevelű és rak szőlő borfajokból, — továbbá

Fehér spanyol, augustana, furjmony, piros spanyol, Madelaine, Angevinne, fehér kék és piros kecskecsecsü, pécsi szagos, muscat lunel, Semendriai fehér, gránat muskátály, török Malaga, luglienga, fehér és fekete Malaga, genuai, Pirkner muscat asztali fajokból.

Megrendelést tisztán fajok szerint válogatva, úgy vegyes borfajokban mint vegyes asztali fajokban elfogad és előjegyzésbe vesz

Németh József ügyvéd

Apáca-utca 6. sz. a.

Férfi és gyermek ruhák, felöltők.

Jó minőség, elegáns szabás

Olcso árak!

ZENTLER-féle

es. k. szab. udvari férfi- és gyermek-ruha gyári raktár

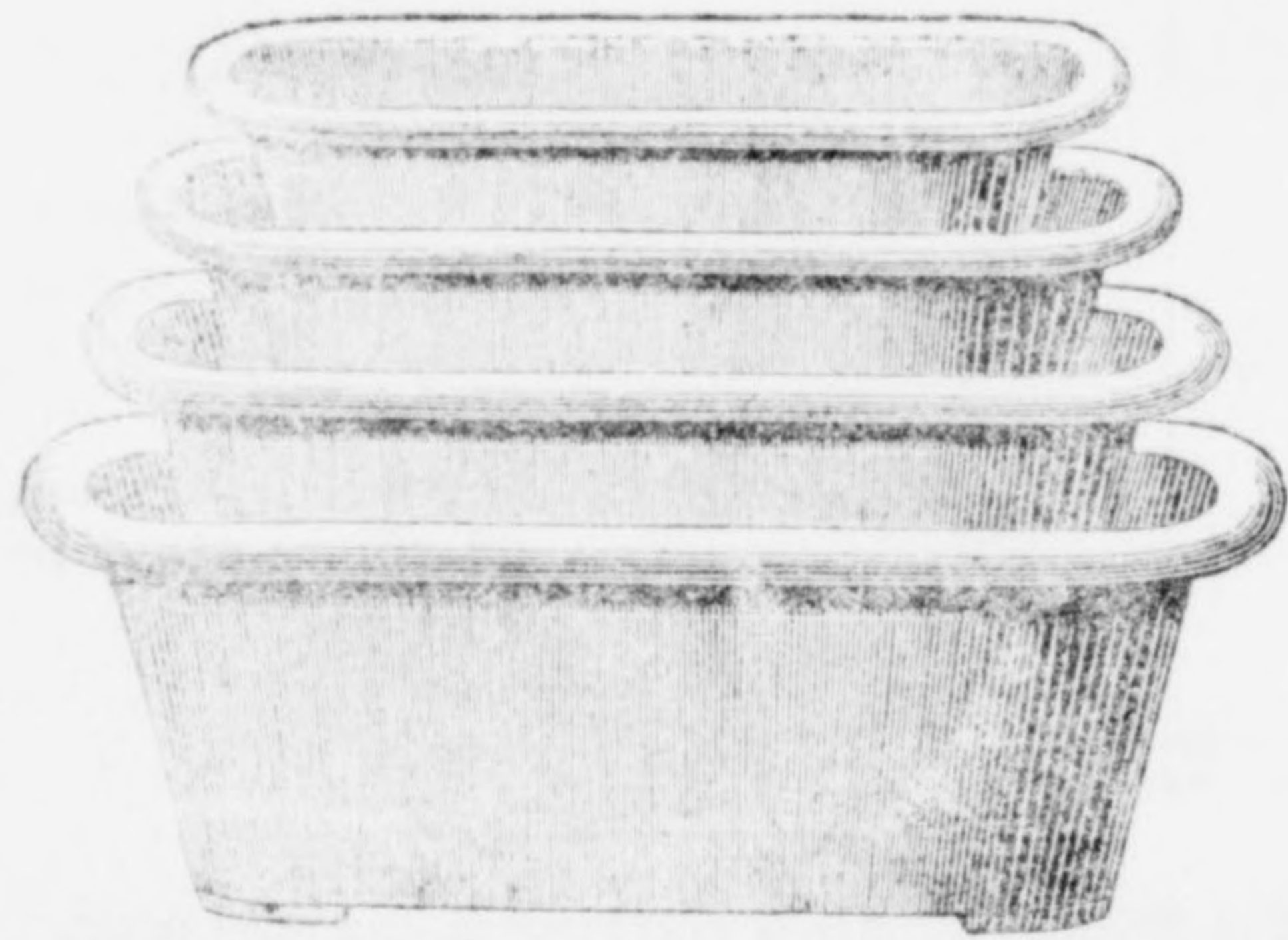
Pécsett, király-utca.

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek fel.

CSUKÁS ZOLTÁN épület- horgany- és mű-bádogos

Pécsett, király-utca 28. szám, a „pánczéloshoz.“

Ajánlja saját készítményü legjobb szerkezetü **jégszekrényeit,**

valamint **berős**

fürdőkádjaikat,

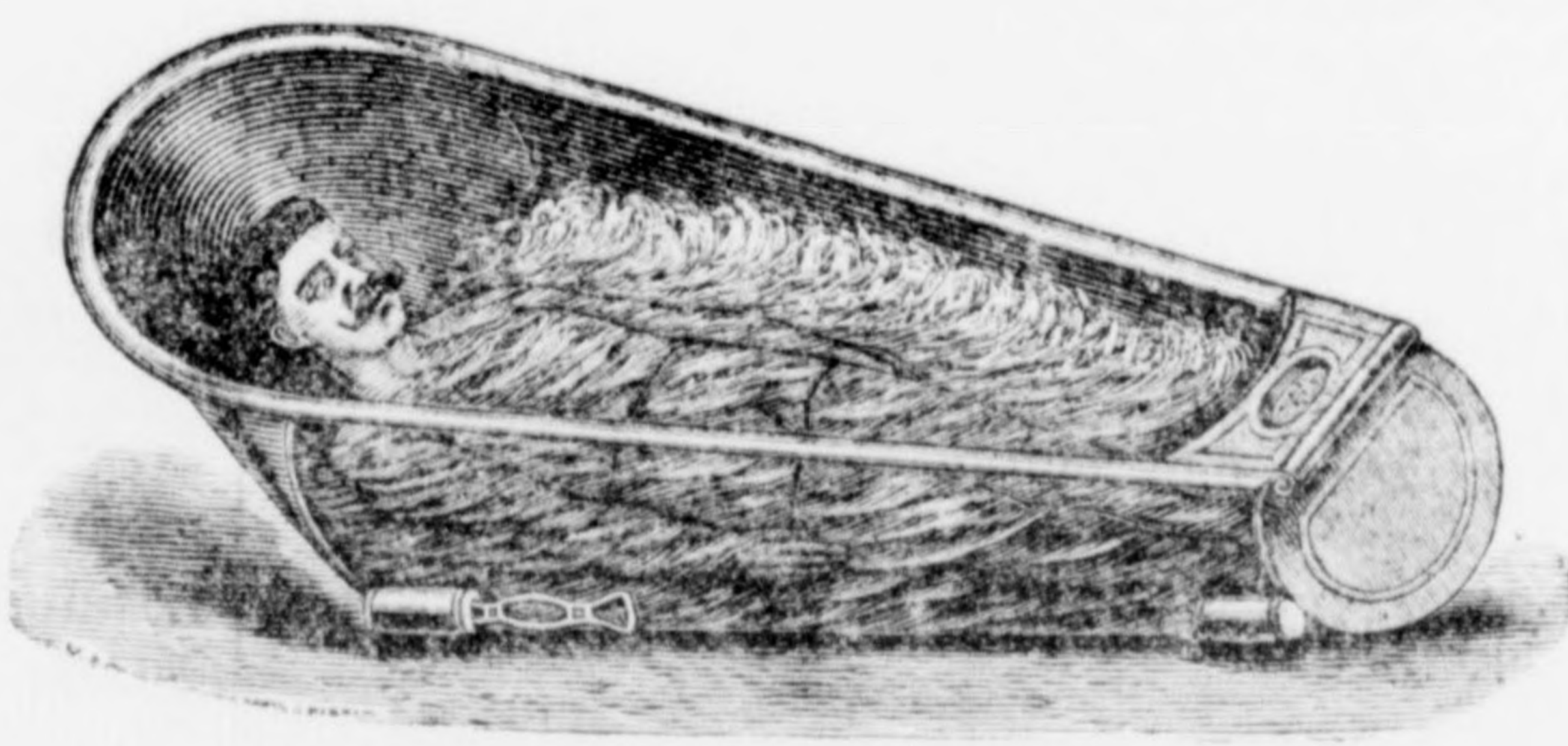
vizvezeték és fürdőberendezéseket,

szagtalan angol closettek

fölállítást, nagy választéku

konyhaberendezéseit:

Tető- és toronyfedések, tetőcsatornák és czink-ornamentikai munkák,

csatorna- és bádogtető javítások és festések a legolcsóbb árak mellett elvállaltatnak.
(Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.)